

ΛΕΥΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

ΊΣΤΗΝ ΚΟΡΗ ΠΟΥ ΠΡΟΣΜΕΝΩ

Τ'όνομά της τάγεράκι τάπαλδ
μοῦ τὸ λέει στ'αὐτί μου κάθε βράδου
ποῦ ἐδέκεϊ στὸν ἔρημο γιαλδ
στέκομαι θωρῶντας τὸ σκοτάδι.

Καὶ τὸ κάθε κύμα ποῦ τρεμουλιαστὸ
ἔρχεται ἀπὸ πέρα για νὰ σβύση
μοῦ τὸ φέρνει τ'ἄμοιρο κι'αὐτὸ
στὴ στερνὴ πνοή του ποῦ θάφήση.

Τὸ θλασσοποῦλι ποῦ σὰν ἄστραπή
χάνεται στὰ κύματα ἐκεῖ κάτω
τόνομά της θάρθη νὰ μοῦ πῆ
μὲ τὴν πλέο χαρούμενη λαλιά του.

Μόνον ἡ βαρκούλα ποῦ γοργοπετᾷ
μὲ φτερά τὰ κάτασπρα πανιά της
ἔμπρὸς στὴ συφορὰ μου σταματᾷ
δίχως νὰ μ' ἀφίνη τ' ὄνομά της.

Μόνον ἡ βαρκούλα ποῦ τὴν καρτερῶ
μὲ τὸ νοῦ μου πάντα πλανεμένο
θέλοντας στὴν πύμνη της νὰ βρῶ
τὴν ὠραία κόρη ποῦ προσμένω.

ΨΥΧΗ ΠΑΡΘΕΝΑ

Ἄπ' τὴ στιγμὴ ποῦ ξένη ἀπ' τὸ κορμὶ
τὰ γήινα δεσμὰ σου παραιτήσης
καὶ μ' ἄστραπῆς ξεθάμπωμα κι' ὄρμη
στὸν Ἥλιο καὶ στ'ἀστέρια φτερουγίσης,

Ἄπ' τὴ στιγμὴ ποῦ ἐλόφωτα θὰ βρῆς
κ' ἀληθινὰ τὰ τόσα ὄνειρατά σου
Ἄκοίμητη Ψυχὴ ποῦ θὰ μπορῆς
νάπλώνης ὅπου θέλῃς τὰ φτερά σου,

Ἄπ' τὴ στιγμὴ ἐκεῖνη θὰ λυθοῦν
τόσα ἄλυτα μυστήρια για σένα
κ' οἱ κόσμοι οἱ πλιὸ μεγάλο: θάπλωθοῦν
για νὰ δεχθοῦν ψυχὴ—ψυχὴ παρθένα.

Μ. Α. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ